

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 43) — Pokora i pokuta

Poniższy tekst jest przesłaniem z Corner Fringe Ministries wygłoszonym przez Daniela Josepha. (1 kwietnia 2024)

Tekst polski: Gorzowskie Centrum Biblijne (1 grudnia 2025)

Część treści została opracowana na podstawie wersji wideo, aby ułatwić odbiór w formie pisemnej. Zadbano o zachowanie oryginalnego sensu, jednak dokument nie jest zapisem słowo w słowo. Wersety biblijne BP w oryginale oznaczono kolorem czerwonym, inne cytaty na niebiesko; zaleca się druk kolorowy. Hebrajskie wyrażenia zapisano wraz z transliteracją, zazwyczaj czytana od prawej do lewej.

Witamy ponownie wszystkich w 43 odcinku naszej serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Będziemy kontynuować rozważanie rzeczywistości, że człowiek nie ma żadnego powodu do chluby przed Bogiem w swoich wysiłkach posłuszeństwa wobec Prawa Bożego. Raczej jesteśmy w 100% zależni od sprawiedliwości Jezusa, od krwi Jezusa.

Chcę rozpocząć w wyjątkowy sposób, zaglądając do Babilońskiego Talmudu.

Pozwólcie, że najpierw dopowiem istotne zastrzeżenie. Talmud **nie** jest dokumentem regulującym życie chrześcijan. **Biblia** jest dokumentem regulującym życie chrześcijan. Biblia jest natchniona przez Ducha Świętego.

Talmud jest zupełnie inną pracą — jest dziełem, które **wyklucza piękne dzieło Jezusa**. To absolutnie nie jest księga, która rządzi naszym życiem duchowym; jednak jest dobrym źródłem w wielu kwestiach dotyczących historii narodu żydowskiego — tego, jak funkcjonowały służby świątynne, jak kapłani składali ofiary, jak wyglądały święta. Jest dobrym źródłem pomagającym zrozumieć, jak rabini odczytywali konkretne fragmenty Biblii, w tym mesjańskie proroctwa i jak je interpretowali. Dlatego dzisiaj chcę zajrzeć do Talmudu. Gdy rabini rozważali dwa różne proroctwa mesjańskie, pojawiła się piękna i prawdziwa myśl — i ma ona bezpośredni związek z naszą dzisiejszą treścią.

Talmud, traktat Sanhedrin 98a:13 — Napisano: „*I oto w obłokach nieba przybył ktoś podobny do Syna Człowieczego!*” — odnosi się to do Daniela 7, proroctwa o przyjściu Jezusa — ... i napisano: „*Oto twój Król przychodzi do ciebie pokorny, siedzący na ośleciu.*” Jakie jest znaczenie tego kontrastu? — To jest dostrzegalna zagwozdzka. Rabini widzieli, że jedno proroctwo ukazuje Króla, który przychodzi w obłokach nieba w wielkiej chwale, a prorok Zachariasz przedstawia wydarzenie zupełnie inne — gdzie Król

przychodzi łagodnie, jadąc na osiołku. Jak więc poradzić sobie z tym pozornym konfliktem dwóch obrazów Mesjasza?

Talmud, Sanhedrin 98a:13 — „*Jeśli Izraelici mają zasługę — przyjdzie na obłokach nieba; a jeśli nie mają zasługi — przyjdzie pokorny i jadący na ośłęciu.*” Tak rabini poradzi sobie z dwoma prorocत्वami, które wydają się skrajnie różne. Rozpoznali, że jeśli Mesjasz przychodzi pokornie, nisko, jadąc na ośłęciu — to znaczy, że naród nie zasłużył na Jego chwalebne przyjście. O, jak prawdziwa jest ta myśl. Tak właśnie było.

Jezus przyszedł pokornie i jadąc na osiołku, ponieważ nie zasługiwaliśmy na Niego. Nie zasługujemy na przebaczenie. Nie zasługujemy na Królestwo Boże. Ale **Albowiem Bóg tak umiłował świat, że wydał swego Syna Jednorodzonego (J 3:16)**. I teraz — z powodu sprawiedliwości Jezusa — mamy możliwość wejścia w życie wieczne, otrzymania przebaczenia grzechów i zostaniemy uznanymi za sprawiedliwych przed Bogiem. To jest zachwycająca myśl.

Jeszcze bardziej zdumiewające jest to, że gdy Jezus powróci ponownie, przyjdzie na obłokach nieba — a my będziemy godni, aby Go ujrzeć. Dlaczego? Ponieważ dokonał tego, co dokonał podczas pierwszego przyjścia. Ponieważ taki jest Jego charakter. Tylko dzięki Jego sprawiedliwości możemy stanąć przed Bogiem Żywym.

Chcę teraz przejść do proroka Daniela.

Kiedy naród Judy zgrzeszył, Bóg posłał Nabuchodonozora, aby ich pokonał i zabrał do niewoli. Daniel znalazł się w niewoli. W tym czasie pojawił się ruch pokuty, a w 9. rozdziale zapisana jest szczególna modlitwa. Przytoczę tylko fragment, abyście mogli zobaczyć serce proroka — sposób, w jaki stawał przed Bogiem. Pamiętajcie — Pismo nie zapisuje grzechów Daniela. Oczywiście nie twierdzę, że był doskonały, ale świadectwo o nim jest niezwykle. Był człowiekiem bogobożnym i sprawiedliwym. Tak się modlił: **Daniel 9:7** „Do Ciebie, Panie, [należy] sprawiedliwość, nam zaś wypada się wstydić” W ten sposób prorok uniżał się przed żywym Bogiem. Nie przychodził chlubiąc się własną sprawiedliwością. Wyznawał grzech i ogłaszał, że sprawiedliwość należy wyłącznie do Boga — a wstyd należy do nas. I tak jest do dziś.

Daniel 9:18 Nakłoń, Boże, swe ucho i wysłuchaj. Otwórz swe oczy i zobacz nasze zniszczenia, miasto, nad którym zostało wezwane Twoje Imię, albowiem zanosimy nasze błagania przed Twoją oblicze nie przez nasze czyny sprawiedliwe, ale ze względu na mnóstwo Twoich [dowodów] miłosierdzia.

Tak właśnie powinien modlić się każdy chrześcijanin. W taki sposób powinniśmy stawać przed Bogiem nieba i ziemi. I dokładnie tę myśl przekazuje Jezus w przypowieści z Ewangelii Łukasza.

Łukasz 18:11-12 Faryzeusz stojąc tak się modlił: Boże, dziękuję Ci, że nie jestem taki jak inni ludzie: złodzieje, krzywdziciele, cudzołożnicy albo jak ten oto celnik. (12) Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięciny ze wszystkiego, co nabywam. Ten człowiek — z definicji — przedstawiał Bogu swoją własną sprawiedliwość. Chłubił się sobą.

Łukasz 18:13-14 A celnik stanął z daleka i nie śmiał nawet oczu podnieść do nieba, ale bił się w piersi mówiąc: Boże, bądź miłosierny dla mnie grzesznemu. (14) Powiadam wam: Ten odszedł do domu bardziej usprawiedliwiony niż tamten. Bo kto się wynosi, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony. To jest biblijna rzeczywistość. Każdy chrześcijanin musi to rozumieć. Gdy stajemy przed Bogiem — **nie mamy nic, czym moglibyśmy się chlubić**. Chlubimy się **sprawiedliwością Jezusa**, nie swoją. Dlatego powinniśmy stale przynosić przed Boga postawę **pokory i pokuty**.

Na tym nie koniec — będzie dalszy ciąg.

Niech Pan Jezus błogosławi i strzeże.